

Megjelen hetenkint kétszer:
CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.
 Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajtonos:
Bánóczy Ferencz.
 Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudaaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.
 Bélyeg díj: minden beigtatás után külön 30 kr.
 Nyilttér soronkint 12 kr. o. é.

Felhívás.

Az Unghvárott építendő állandó színház ügyében működő ideiglenes választmány t. tagjait, s mindazokat, kik ezen közügy által érdekelve vannak, bizalmasan felhívom: hogy tanácskozás s a szükséges intézkedések megtétele végett folyó ápril hó 18-án az az husvét harmadnapján délutáni 3 órakor Unghvárott a „Kék golyóhoz“ ozimzett vendégülben megjelenni sziveskedjenek.
 Császlócz, ápril 5-én 1865.

Petrovay Ákos
 választ. elnök.

Néhány nyilt szó vidékünk népnevelése ügyében.

Föllevén szólítva t. szerkesztő Ur által, hogy becses lapjához nevelési dolgozatommal, járuljak, amennyire örülök egyrésztől ön abbeli vállalatának, hogy lapjában a népnevelésnek is kíván tért szentelni, melyhez lehetetlen szívemből sikert és áldást nem kívánnom; ugy annyira másrésztől sokáig nem tudtam magamat elhatározni, a szükségek és hiányok végetlen tömkelegében hol volna legcélszerűbb az ariadne-fonalát felfogni, mely legbiztosabban célhoz vezetne.

Midőn csekély véleményem leírásához fogok, hogy azt a nyilvánosságnak adjam át, már rémképek gyanánt jelennek meg képzelődésem láthatárán mind azon eluntatott arczok, melyeket már csak ez egyetlen szó: „népnevelés“ elolvasása előidézend. Hallom, mint mondják: kár erről beszélni, hisz ezt már rég tudjuk, vagy: kár mindezt felhozni, mert unalmas, s gyakorlatilag kivihetetlen. De lehet-e ott hallgatni, fölületes-e ott a szóváltás, hol a népnevelés ily elhagyatott pangásban, sinlik, mint vidékünkön? . . .

Jól tudom, hogy a legkitünőbb zeneköltemény is hatását veszve untatóvá leend, ha huzamosan csak ugyan azon egyet játszuk. Valamint az is igaz, hogy a közel mult években, nem volt lap, melynek hasábjain emelkedett lelkű s ihletett tapintatu néptanítók, nemes keblű népnevelés barátok s pártolók tapasztalatdús cikkei ne lettek volna olvashatók. Azonban fájdalommal kell bevallanunk, hogy az életkérdéses szavak, melyek hazánk sok vidékén már eddiglen áldásdus gyümölcsöket érlelének — — — mintha csak a balsors számtuzni kívánt volna bennünk a boldogságtól — — — vidékünkön igen csekély kivétellel elhangzottak azok mint kiáltószó a pusztában. — Ezen szánalomra méltó állapotot tovább viselnünk nem lehet, nem szabad! — Nem lehet az, hogy a lelkész vagy tanító urak, vagy bármely barátja a népnevelésnek hidegvérrel nézze azt, hogy egy — ugyanazon haza, ugyanazon törvénynek nevelvén polgárokat; ily elárvult helyzetben, s a tudatlanság homályától annyira elnyomott állapotban adjuk át tanonczainkat az életnek még ezentül is.

Nem szándékom a hiányokat elősorolni, nem is akarom az okot s a csomót kimutatni, melyben népünk művelődésének előhaladása — minden jobbérzésű népnevelés barátának méltó fájdalmára — maiglan fennakadva maradt; czélom inkább ez e súlyos bajoni segítés, s orvoslásnak oly módját adni elő — mely a leggyorsabban, s téveszthetetlen sikerrel célhoz vezet. A nt. lelkész urak szeretik azt állítani, hogy vidékünk népnevelése azért pang, mert tanítóink nem bírnak kellő képzettséggel; s ezenkívül nem is eléggé buzgó hivataluk-

ban. De mit gondoljunk akkor, ha némely plebános ur egész év folytán egyetlen egyszer sem tekintett be a tanodába, melynek hivatalánál fogva, ő a természetes és felelős felügyelője, vagy épen 3—4 év leforgása alatt csak egyszer tartat vizsgát; — mint erre példát is tudnék felhozni. A tanító urak azzal kívánják magukat menteni, miszerint oly csekély fizetés mellett, mint az övék, nem lehet kívánni, hogy az ember kizárólag hivatalának éljen; sőt ha még — ez lehetséges volna is, oly csekély taneszközök mellett, mennyivel tanodáik rendelkezhetnek, míg a legügyesb, s szorgalmasabb tanító sem arathat sikert! tehát az egyház, illetőleg az iskolai előljárásg hibás, miért nem gondoskodnak jobban tanítóik s az iskolákról. Mindig tisztelet a kivételeknek!

A szülők és az iskolák világi felügyelői pedig azon vélekedésben vannak, hogy a nép-tanítók amit tanítanak, nem helyesen tanítják és nem oly tantárgyakat tanítanak, aminőket egy népiskola feladatához képest tanítóniok kellene.

Én még azt mondom, hogy mind az egyiknek, mind a másiknak, mind a harmadiknak igaza van, legalább sok igaz van benne amit állítanak; hanem higgyék el nekem, bármit tesznek is egyesek, községek vagy az egész egyház a népnevelés körül — jóllehet elismerem, hogy ezek közreműködése is multhatatlan dolog — mind ez nem ér semmit, ha a tanítók maguk nem segítenek magukon; egyedül tőlük függ, hogy helyzetük javuljon, tekintélyük emelkedjék, s a tanításnak kívánt sikere legyen. — A világra való s értelmes tanító nem csak saját sorsán segíthet, hanem az egész község jólétét s boldogságát is legjobban eszközölheti.

Mind ez nem levegőből kapott pusztá beszéd, de tapasztalatból merített igazság, melyről gyakorlatilag van szándékom meggyőzni önöket.

Nehogy azonban én is úgy tegyek, mint azon igen sok nép-boldogító cikkiró az idős iradalomban, kiknek egyrésze folyvást csak a néptanítókat kárhoztatja, korholja anélkül, hogy kimutatná az utat, melyen haladniok kell — mások pedig szünetlenül a tanítók rossz anyagi és polgári állását tartják a baj egyedüli okának, nehogy, mondom e különben — legjobb szándéku urakkal egy hurt pengessek, s így sok népiskola kezeletől föltre értve sértegetőnek látszassam, ez uttal csak oda irányul felszólalásom, hogy felhívjam vidékünk r. k. anyaegyházhoz tartozó t. tanítóit e hó 27-én, Nádasdon megtartandó tanítótanácskozmányra. Itt alkalmunk leend egymásnak megbeszélni mind azon elhárítandó akadályokat, melyeken változtatunk égető szükségé vált, — előszóval többet s üdvösebben intézhetünk el. Minekelőtte tehát a gyakorlati téren szerzett ismereteimnek közlését megkezdénem ismételve kérem felvidékünk t. lelkész urait, tanítóit, és mindenkit ki közelebről érdekelve érzi magát, hogy a fent kített napon délelőtti 8 órára Nádasdon a plebános urnál vagy Sávári Soós Sándor ez. időszerinti iskola-felügyelő urnál megjelenni sziveskedjenek. Különösen pedig ezen felhívás a következő egyházak tanítóit illeti: Fony, Héceze, Radvány, Fuzér, Alsó-Kéked, Göncz, G.-Ruszká, Vilmány, Vizsoly, Kér, Szántó, Várallya Ujfalu.

Küzdjünk életünk napjai utólsójáig! Előre! ez legyen jelszavunk. — Ha mi igyekezni fogunk az értelemfejlesztési módszert tanodáinkba behozni, ha az úgy nevezett iskolakertekben már tanoncz korában megkedveltetjük népünkkel a mezai munkát s kertészkedést, így öntudatos erkölcsösségben nevelve adjuk át az életnek;

— a siker, melyet belőle arathatunk, bizonyosan áldást-hozó lesz!!!

Addig is, míg találkozni fogunk, engedjék meg, hogy előleges tudósításukat kikérjem mindazon buzgó nevelésbarátoknak, kik tanácskozmányunkban részt venni szándékoznak, — Isten velünk! . . .

Nádasd ápril 5-én 1865.

EZREDI ALADÁR,
 magánynevelő.

Tudtommal:
 Sávári SOÓS SÁNDOR.

Hazai közügyek.

Az országos magyar gazdasági egyesület közgazdasági szakosztálya márczius 30-án ülést tartván, két nevezetes tárgy forgott szőnyegen; e két tárgy, melyek nemzetgazdaságunk legérdekesebb s legéletbevágóbb kérdései közé tartoznak: közlekedési rendszerünk kifejlesztése, és hogy mikép lehetne a kisbirtoknak hitelt nyitni. Az első kérdésre a szakosztálynak egy bizottmánya Hollánnal, a másodikra a helytartótanács fölívása folytán a gazdasági egylet, földhitelintézet és iparkamara küldöttéből alakult bizottmány Csengeryvel készítette el a feleletet. Hollán jelentése tulajdonkép a közlekedésnek egy egész rendszerét foglalja magában, melyben nem az olcsó vasutak tervét, költségvetését, s mimódon eszközölhető fölépítését, hanem a meglevő és még építendő fővonalok mellé egész hálózatát terjeszti ki a bizottmány a szakosztály elé. A jelentés szerint az ország öt vasutarterületre, mint megannyi négyszögre van osztva. Az első területet képezi a Bécs, Oderberg, Kassa, Pest közti négyszög, melyben másodrangú vonalok vitetnének a Vág és Rima völgyén, harmadrangúak Szobbról Gyarmatra, Szomolnokról Kassára és még más öt pont között. A második területet képezi Bécs, Pettau, Kanizsa, Buda közti négyszög, a sümeg-keszthelyi és veszprémi harmadrangú vonalokkal. A harmadik terület a Pest, Miskolcz, Nagyvárad, Szeged közti négyszög; a nagyvárad-szegedi vonal képezi itt a másodrangú vasutat, a hatvan-szolnoki, nyiregyház-nánási stb., a harmadrangúakat; a negyediket Erdély képezné kolozsvár-küküllőmenti brassói vonalával; az ötödik terület Pest, Nagy-Kanizsa, Szeged, Eszék, a négyszögen lévő hálózattal. Ezután Csengery a „takarékkölcsönegylet“ tervrajzát olvasá fel.

Gróf Zichy Nándor mint elnök, Ivánka Imre, mint alelnök stb. felhívást intéznek egy közép-dunai gőzhajótársaság alakítása ügyében. A társaság 30 évre alakul 400,000 frt. alaptőkével, mely 2000 darab 200 forintos részvényre oszlik el.

A magyar földhitelintézet e napokban tetemesebb mennyiségű zálogleveleket adván el, olyan állapotba jutott, hogy tevékenységét ismét megkezdheti. Egy külföldi consortiumról is beszélnek, mely ezen intézet zálogleveleiből nagy összeget szándékozik átvenni.

Reaumur Antal Renát a hévmérő feltalálója.

Reaumur Antal Renát — korának egyik legtudományosabb természetbúvára született 1683-ban Rochelleben), hol atyja tanácsnoki hivatalt viselt. Kezdetben a jogot tanulta, de később a természettudományokhoz fordult, melyre magát a mennyiségtan alapos tanulmányozása által készíté elő. Mint husz éves ifju, Párizsba ment, hol egy befolyásos rokona által csakhamar az első tudósokkal jött ismeretségbe; — és 24 éves korában a tudományos akadémia tagjává választott; s erre egy értekezést irt a mértanról. Majd 15 éven át volt egyik legtevékenyebb és leghasznosabb tagja e társulának és egy év sem mult el a nélkül, hogy vagy egy nagyobb természettani, — természetrajzi, — vagy kézműtani értekezéssel, és kisebb terjedelmű művel ne szélesítette volna a tudományos ismeretek körét.

Kiválólag szem előtt tartotta tudományos törekvései mellett a gyakorlati hasznót, és annak eredményeit a kézművesek — és így az üzlet megjavítására igyekvők fordítani, mi által hazája műiparának nagy szolgálatot nyújtott; — más részről pedig némely iparágakban tett észrevételei új ismeretségbe hozták a természet tünevényeivel és a természeti testek tulajdonságaival.

Igy bizonyította be 1712-ben az eddigi általános vélemény ellen, — hogy a forgatás a kötelek erejére (a mint a kötélverő szokta készíteni) ártalmas. 1713-ban az akadémia a „művészet és mesterség“ leírásán dolgozván, Reaumur az aranyfonás leírását magára vállalta, s ez alkalommal néhány anyag rendkívüli nyulékonyágát mutatta fel. 1715-ben kutatásai tárgyul a hamis gyöngyök festését vette fel, és ebből ama sajátlagos állomány ismeretére jutott, melyet a halpikkelyeknek fényök ad; foglalkozott a pikkelyeknek képződése — és növekvésével is.

Már korábban (1709) mutatta meg először — „De la formation et de l'accroissement des coquilles des animaux“ című művében, — hogy a kagylók héja megkeményedett nedvből képződik, mely nedv ezen állatok testlikaeain szivárog át; később 1717-ben vizsgálódását már a gyöngyök eredetére, és azon kérdésre terjeszté ki, vajjon a kagylók mesterségesen nem volna-e létrehozhatók, hogy gyöngyök állíttassanak elő.

Mindazonáltal az ipar tökéletesítésére irányzott törekvéseinek legfontosabbikául tekintendő azon kísérlete, mely a vasnak aczéllá alakítását illeti, s melyről tapasztalatait 1722-ben egy külön iratban be is mutatta. Mivel ezelőtt a különféle tárgyakra szükséges aczélt külföldről kellett beszállítani, Reaumur a kormány végtelen munkássága elismerésül, melyet eme föltalálásra fordított, és tekintetbe vételeül fontos szolgálatának, melyet a francia iparnak nyújtott, 12 ezer livres nyugdíjban részesíté.

Ugyanaz mondható a bádóg készítéséről is, melyre nézve 1725-ben csak kevés költséggel összekötött módot talált fel: mert eddig minden bádóg Németországból szállítottat be Franciaországba. Számos kutatásainál, melyeket a végül tön, gyakran volt alkalmá észre venni, hogy az olvasztott fémek a meghülés- és merevvé tételnél bizonyos szabályos alakot vesznek fel; és erre jelent meg egy irata a fémek jegezesedéséről. Hasonlag nagy mérvben foglalkodtatá figyelmét és elmélkedését a porcellánkészítés. Az anyagokat Chinából kellett hoztatni, azon fáradozott, hogy Franciaországban hasonló találgon fel. Ez ugyan neki még tökéletesen nem sikerült. Mások, kik útmutatásait követték, szerencsésebbek voltak, s felfedezték az ismeretes földnemet, melyből napjainkban a szép és erős porcellán készíttetik. Egyéb-iránt Reaumur ennél egy észrevételre jutott, melynek segítségével az üvegek ama fehér, gyöngé fényt kölcsönözhet, hogy az a porcellánnal egyanyagúnak látszik, miért az ilyen most is Raumur-porcellánnak nevezetik.

Szintén Reaumur volt az első Franciaországban, ki kísérletet tett a madarak mesterséges kiköltésére; és tanulmányozta, hogy a tojás zsirral bekenve hosszabb ideig eltartható legyen, valamint, hogy a szeszes folyadékok higany segítségével a kigözlögéstől megóvassanak. A kocsijárat is neki köszöni megjavítását a rugón való nyugvást — és a tengely elrendezését illetőleg.

1711-ben fedezett fel egy kagylófajt, melynek nedve megközelítette a régi biborszint. Ő a pókhálót is ügykezett haszonra fordítani; és 1710-ben egy erről irt értekezést a kínai császár számára hőküldérek által mantsu nyelvre le is fordított. Azonban legnagyobb dicsőséget szerzett Reaumur 1730-ban a borszeszmérő készítésével és a skálának egy újabb felosztásával, mely felosztás akkor is megtartott, midőn később a borszesz higannyal lön feleszerelve. Reaumur készlete alapszik

két végső ponton, t. i. a viznek fagy- és forrpontján, melyek minden körülmények alatt folyvást meghatározottak és szilárdak. A két pont közötti térnek általa 80 fokra tett felosztása, — mely a tiszta borszesznek 80/1000-ig kiterjedésén alapul, — egy inkább önkényes meghatározás volt, mely helyett azóta a felosztás 100 fokra tétel. A nevezett két fő ponttól soha sem lehet elállani, úgy hogy alapszámban minden légmérő Reaumur-légmérőként tekinthető; jóllehet az első eszme erről Newtont illeti, és egy melegmérőnek feltalálása közönségesen a legtöbb írótól — a 16 század vége felé élt — hollandi Drebbel Kornélnek tulajdonítatik.

(Folyt. köv.)

Kassai heti-szemle.

IV.

April 6-án.

April 6-dik napjára volt kitűzve Gesztessy Eteleka k. a. jutalomjátékául a sokszor hirdett jeles dráma „A nagy anya“. Élvezetes estélynek néztünk elébe, azonban csalatkozánk, — élvezet helyett csak boszankodnunk kellett, látva, hogy a közönség még előadás előtt távozott a színházból, csak későn este tudta meg, hogy a „Falusiak“ kerül színpadra.

A darab belértékénél fogva, tetszett ugyan a csekély számú közönségnek, az előadást azonban jónak és sikerültnek nem lehet mondani, a mennyiben próba nélkül rögtönözve csak ugy előírta adatott, s a szabályosságot s folyékonyágot a működők legnagyobb igyekezete sem vala képes előidézni.

Ily rögtönzéseknek s mondhatni rendtelenségeknek természetes következménye az, hogy a közönség az ügy iránt hidegüli s részvéttelenné válik. Mára is jutalomjátékul volt kitűzve „A drótos tót“ s közbejött akadályok miatt ismét elmaradt.

A mentésül felhozni szokott „közbejött akadályok“ elhárításának kötelessége az igazgatóságot terheli, a mulasztásokat ily alaptalan phrasissal palástolni nem lehet. Reméljük hogy e rövid megjegyzésünk ez uttal megszüllendi a sikert, amnyival is inkább, még jogunk van követelni mindenkor rendet és pontosságot, ezt követeli a társulat saját érdeke is.

April hatodika! Ki tudja még, mily iszonyu csapás emléke van e naphoz köve?

Ki tudja még, ez előtt 375 évvel éppen e napon mi szörnyű veszteség érte a Hazát, s Nemzetet?

Virágvasárnapja Magyarhon vallásos uralkodója az az Isten házában népe boldogságáért imádkozott. — Szobáiba térve fűgét kívánt, udvarmestere rosszakat adott, melyeket a nagy király haraggal dobott el.

A fűge élvezete után nem sokára fejszedülés állott be. A szélhűdés egy neme szavától s eszméletétől fosztotta meg ahonatyát, két napi iszonyu halálharcz után megszünt élni a király. Akkor hangzott el az árván maradt

nemzet ajkán e történelmi mondat: meghalt Mátyás király, oda az igazság.“

1490-ik év april 6-a temeté el a 47 éves tevékeny drága életet!

Vallásos szokásaink közé tartozik kedves halottaink évnappját kegyelettel ünnepelni. Vajjon ki emlékezett vissza a nagy halottra? kinek jutott eszébe a kipótolhatatlan iszonyu veszteség.

Minket kassaiakat még különös helyi események is kötnek a nagy király emlékéhez. Itt a Székes-egyház, mely a nagy király vallásos buzgalmát tanusítja. Itt a Lőcsői-féle ház, hol a nagy király egykoron étkezett. Itt örökített meg ezen étkezés emléke e mondattal: Hic fuit Mathias rex, comedit ova sex. (Itt volt Mátyás király — evett hat tojást.)

Ily jelentékeny napokat érintlenül hagyni nem lehet — nagy multunkra emlékeztetnek azok, melyek tanuságul szolgálnak. — n. —

Gömörből.

Rimaszombat 1865. april 6.

Nálunk is kitavasodott már, — és pedig Fűredy volt a kedves első fecske: megérkezett a tavasz első napja is megjött. Köszönettel tartozunk kedves vendégünknek a tavaszért, melyet három nap óta élvezünk, de azon élvezet is köszönetünkkel hordja magában, melyben a művész két este részesített.

April 6-án egyesek, a dalárda és a helybeli zenekar közreműködése mellett hangverseny rendeztetett. Fűredy népdalokat énekelt, — egyesek szavaltak — a zenekar „Faust“-ot és „Tell Vilmost“-t játszta, — a dalárda a „hazám“ és Bánk bán-ból a b o r d a l t énekli. Ez utóbbinál tapasztaltuk, hogy egy rendezett hangzóm is mennyire változik, ha Fűredy hangja is benne.

2-án műkedvelők által adatott a „Csikós“. Az előadás kitűnően sikerült, — először azért mert Fűredy rendezte, másodsor azért, mert nem említvén Fűredynek páratlan művészetét a puszta fának, Andris bojtárnak személyesítésében, a legcsekélyebb szerepek is oly jól megválasztott tehetséges műkedvelők között osztattak ki, hogy a magához hasonló művészek környezetéhez szokott Fűredy is nagy elismeréssel nyilatkozott a játékról és az egyes játzókról.

Mind a két alkalommal közönség, taps, kihívás, koszoru és jövedelem is bőven volt.

A színlapon a csikós személyesítőjeül velt Fűredy ur kinyomlatva, — mit mi hajlandók voltunk oda magyarázni: miszerint a betűszedő eltévesztett dolognak hitte, hogy Fűredy, a művész, csak bojtár legyen, — azért is a színlap leírója által szerinte elküvetett vastag hibát vélte helyre utni az ált, hogy Fűredynek a competens csikós-szerepet helyesbitse.

TÁRCSA.

Menj, amerre . . .

Moore után angolból.

Menj, a merre dicsvágy kerget,
De mig a hir fölemelhet —
Óh, emlékezzél reám!
S midőn a méltó dicséret
Legédesebb leszen néked,
Óh, akkor gondolj reám!
Más karok szorítanak téged,
Uj barátok adnak édet,
S a gyönyör, mely áldja élted
Édesebb leszen talán;
De barátid bukórében,
S az örömmek tengerében —
Óh, emlékezzél reám!

Midőn este elborongnál,
Kiválasztott csillagodnál,
Óh, akkor gondolj reám!
Gondold, midőn hazatérvén
Elmerengtünk égő fényén;
Oh, így emlékezz reám!
S nyári napok alkonyodtán,
Midőn szemed nyugszik ott tán
Az illatos rózsá orczán,
Mit szerettel egykoron,
Gondolj arra a ki szölte,

Bokrétába néked össze, —
Oh, gondolj rám akkora!

Midőn hervadtan feküsznek
Az ősz lombjai körülted,
Oh, emlékezzél reám!
S éjjel, midőn elmerengnél
Vidám lángu tűzhelyednél —
Oh, még emlékezz reám!
S majdan, ha a bűvös zenén
Föltámad sok bus érzemény
És szivedhez fölbehevén
Szemeidből köny pereg;
Zendüljön meg emlékedben
A dal, mit én énekeltem, —
S emlegess meg engemet!

TAMÁSFY GYULA.

Czecczil.

Beszély francziából Fortoul 1 a jos után fordította K. K. A francia „Tudósok társulata“ által első díjjal koszoruzott pályamű.

Quas dederis solas semper habebis opes.

MARTIAL.

(Folytatás.)

Igy tengődtek october 27-ig, hol beszélyünk kezdődik.

Most már megfogható a két fősvény reszketése, borzadása és zavara. Ujra látták Czecczil, a halott Czecczil. E szegény asszony ki a pad másik végén ült, Czecczil volt. Nincs kétség benne. A gáz teljesen megvilágítja

arczát, Róbert és Simon félre nem ismerhette a szép halvány arcot, ezen nagy mély víz-szinű szemeket s a száj szegletén lévő fekete jegyet. Haza tértek, még most is reszketve e látványtól. Nem szoktak pedig ily korán haza menni.

A setét elhagyott utca, hol laktak, félelmet gerjesztett bennök, siettek bezárni magok után az ajtót, mint-ha valaki követte volna őket. Az ajtó csikorgása rémületesnek tetszett nekik. Egy hosszú folyósóra értek, mely Róbert és társa czég régi raktára szomszédságában volt. E raktár jelenleg üres s kiadandó volt. A folyosón a legsűrűbb setétség uralkodott, a kőd ide benyomulván kellemetlen penész szagot terjesztett. Róbert egy kis viasz gyertyát gyújtott meg. S alakjuk minden lépésnél reszkető óriás árnyakat vetett a falra.

Ezen folyosó egy udvarra vezetett hol a szomszédházak magas falaitól környezve lakuk volt.

Ez udvar Czecczil életében egy kis kertté volt átalakítva, melynek közepén virágágy, és négy nagy rózsabokor diszlett. Azóta a rózsabokrok elszáradtak és a föld feldulatott. Csak két borostyánbokor maradt meg, melyet Czecczil ültetett a fal tövébe s melyek felnövé, igen magasan borították be a falat. E borostyán a falnak oly setét szinezetet adott, hogy rajta világosabb tárgynak fel kellett tűnni.

S csakugyan fősvényeink az udvaron haladván az első pillanatra egy nagy mozdulatlan alakot láttak a falhoz dölve s a borostyántól körülövedve. Róbert bal kezét ellenző gyanánt a gyertya elé tevén, látta Czecczil arnyát és Simon is látta ép azon arnyat, mely nekik a pad mellett megjelent.

E perczen elolta a szél a gyertyát. Irtózatos borzadalommal rohantak fel a ház külső lépcsőin. Az ajtót félig nyitva találták, — ez szokatlan!

Füredyt jobban ismeri már a haza, mint sem hogy játéka és dallásának megbirálásába bocsátkozni kedvünk volna, mert attól tartunk, hogy jó magunk művészek nem lévén, sokkal kevesebbet s kevésbé jól találunk mondani, mint a mennyit érdemel és mit magunk is kifejezni akarnánk.

Kedves vendégünk olyan formát ejtett el egy pár szóban, mintha valószínűleg ez alkalommal fellépte lenne az utolsó. De mi inkább hallási tehetségünket vagyunk hajlandók kétségbe vonni, mint hogy a szót valóban kimondottak vegyük.

Ujdonságok.

* Lapunk két utóbbi számában több rendbeli nyomdai hiba találtatik. Bocsánatot kell kérnünk t. előfizetőinktől és munkatársainktól, habár annak legkevésbé sem vagyunk okai. — Reméljük, hogy jövőre másképp lesz.

* A Kassai zeneegylet hangversenye, melyet Volkman Robert vezényel, ma fog megtartani a városi casino teremben.

* A téli szinidény tegnap lön befejezve; az ünnepek után azonban egy új tavaszi-idény kezdődik — de csak rövid időre.

* Kassa városát mindig legjobban díszesítette, a csinos és tisztaság; s úgy látszik: e tekintetben mindig előbbre halad. — Alig nyílt meg pár nap óta a tavasz, s az utcákról már is kihordatott a téli maradvány. Elismerést kell szavaznunk az illető hatóságnak.

* Az unghvári takarékpénztárra — az alapszabályok végleges megerősítése mellett a felsőbb engedély megadatott.

* Az unghvári állandó színház építésére is megadatott a felsőbb engedély. Adja Isten hogy még ez évben felépüljön!

* A zemplénmegyei gazdasági egyesület ez év folytán s. a. Ujhelyben gazdasági kiállítást fog rendezni. A kiállítás tárgyai lesznek: ló, sertés, bárány, termények, gyümölcs, gazdasági eszközök és iparcikkek.

— Sárospól egyik t. munkatársunk következő érdekes jegyváltásról értesít: Mult „Balogasszony” napján Sárosmegye két köztisztelőtől előkelő családja tagjai közt „jegyváltás” történt, mely biztosítja megynéket, hogy benne azon családok száma, melyeket közműveltségi, hazafias és szellememelkedettségi szempontból örömet szoktunk felmutatni, nemsokára egy kitűnő példánnyal fog gyarapodni. Ekkor váltott ugyanis jegyet, Jernyén: Szinyei Merzse Anna k. Szinyei Merzse Felix egyetlen leánya t. Berzevitz Edmund ural, kinek szellemfejlő-

dési iránya s tevékenysége eléggé ismeretes és méltányolt, mióta „Stuart Maria” fordításával mint fiatal ember komolyabb irodalmi tere lépett.

* Zemplénmegyei lelkés hölgyei a s. a. ujhelyi mult évi löverseny és táncestély napjának emlékéül Boronkay Lászlót a gazdasági egyesület tevékeny tagját és titkárját egy díszesen himzett asztalszönyeggel tisztelték meg. A szönyeg sötét meggyzsin: négy szegeleten: Sz. A., T. S., T. C., és Sz. M. a készítőhölgyek neveinek kezdőbetűi olvasható, az utolsót nemzeti, a három első grófi korona ékesíti, szétlül 1864 23/10 aranyhímzéssel olvasható, — az egészet a kiállító urnók családi színei kóritik.

(Beküldetett.) Pár nap óta egy különös szép bolt vonja magára figyelmünket és ez Szidorik István a „Völegényhez” címzett férfidivatárus boltja, melynek a mellett hogy a legszebb helyen van, már kirakata is izletes és ajánló. Ha a boltba lépünk, ott szebbnél szebb tavaszi öltözeteket s finom nagyválasztéku kelméket találunk a legszebben kiállítva. Leginkább ajánlatossá teszi pedig ezen ruhakereskedést az öltönyök olcsó ára, a mi ezen szűkvilágban is vajmi ritkaság. A t. közönségnek vélünk szolgálatot tenni, ha ezen derék s iparkodó ruhakereskedő boltját figyelembe ajánljuk.

(Beküldetett.) „A magyar királyhoz” címzett forgácsutcai kávéházban mindenféle friss meleg és hideg étkek, izletes kávék, józamatu, tiszta, s hiteles fehér és veres borok, valamint rendkívüli jó sör, gyors és pontos kiszolgáltatás mellett olcsó áron kapható minden órában. — Egy rendes vendég.

Vegyes hírek.

— (Az első magyar általános bizt. társaság.) életbiztosítási főosztályának 1865. márczius havi üzlet kimutatása: A) 195 db. kötvény által, halálesetben fizetendő tőke 367. 460 ft. B) 86 db. kötvény által életben 98. 503 ft C) 1 db. kötvény által elhalasztott évjáradék 500 ft Összesen 466. 463. ft.

* Egy mexikói levelező csodálkozva említi, hogy ott a nők még a legjobb társaságban is dohányoznak, s az udvariasság úgy hozza magával, hogy a nőket a férfiak szivarral megkínálják, — a fiatal leányok ritkán, de a férjzett nők rendszeren dohányoznak.

* Nőrabló Florenczben. — Florencz utcáin a mult hónapban amint azon egy reggel két rendőrt járt föl s alá, egy háznak harmadik emeletéből czernaszálón lefüggő papír darabot vettek észre, melyre következő sorok voltak írva: „Jó emberek! X ur már három hó óta tart engem egy szobában zárva, — kérlek szabadítsatok ki börtönömből” — A rendőrök a fogolyra, ki egy szép leány volt, ráakadtak, a nőrabló, ki a közép-

kori rablólovagokat a város közepén akarta utánozni, egy florenczi ügyvéd.

Irodalom.

— A „Máramaros” első számát vettük, s teljesen kielégítőnek találtuk. Ujlag is ajánljuk Máramaros s a szomszéd megyék figyelmébe. Előfizetési ára 9 óra 4 ft 50 kr. hat óra 3 ft.

— Megjelent és beküldetett a Sárospataki füzetek II, és III. szállítmánya egy kötetben.

— Kertészgazda című szaklapot indit meg dr. Pólya József igazgatása mellett Girokuti P. Ferencz. A mutatványszám sok életrevalóságot ígér s kiállítása igen csinos. Megjelen minden vasárnap, előfizetési ára negyed évre 1 f. 50 kr. Kiadja Emich.

Színház.

— Szedán, ápril 5. adatott: „Stradella” regényes opera 3 felvonásban, írta Friedrich, zenéjét Flotow, fordította Havi M. Nem hallottam még egy szép művet jelesen előadva, anélkül, hogy gondolatainak fenségét ne éreztem volna, de ez előadással, s illetőleg annak zenéjével nem így vagyunk; nem képzelhetek bármily élénk képzelő egyént, aki a zene iránt fogékony-sággal bír, hogy e dalművel zenei élvezetekkel táplálni ohajtó szellemét és érzéseit kielégíthette volna; nem pedig azért, mert a zenekar rossz volt. Igaz ugyan, hogy maga a dalmű zenéje nehéz, de annyit még is követelhetünk, hogy ha kitűnő nem lehet is, legalább a közép-szerűség színvonalára emelkedjék; sokszor vettük észre, hogy hol a lágy helyek szükséges kiemelését kellett volna fogatosítani, a játék egyformasága által hiányt szenvedett, pedig a lágy helyek igénylik aránylag a legnagyobb kifejezést, mint ezt minden zenész jól tudja; a mit erősnek veszünk észre, az sokszor nem az, és épen így van az erős helyekkel is; továbbá még megjegyezzük; hogy a pianóból fortéba való fokozkenti átmeneteket, — mi főkéllék mind a magánjátékosnál, mind a zenekarnál — schol ki nem emelték, a mi pedig nagy fontossággal bír mind a hatás előidőzésére, mind az előadás művészi tökélyesítésére, egy szóval, a mi színházi zenénk illetén állásában soha nem fog oly műgényeknek megfelelni, miket a zeneszerző a zenekar irányában táplál, mert az oly zenekar, melynek tagjai szakmányba karczólnak, fújnak, dobolnak, s kinek vég-czéljok az elbők telt hangjegyek tartalmának minélhamarábbi ledolgozása, azok soha sem adhatnak elragadó jó zenét.

A mi a szereplőket illeti: a czimszerepet Reményi (Stradella) énekelte — remény nélkül egy jobb jövő iránt. Reményinek szép hangja van, helylyel lágy és néha kellemes is, különösen a közép fekvésben, de midőn hangját egész az egekig felhangoztatja, már nemcsak hogy fületsértő, hanem a gixerek regiojába megy át, — így voltunk ezzel a 2-dik felvonás árijában, hol a kétszer vont e-t már nem birta kiszuszogni. R. intondatioja nem volna rossz, de nem eléggé biztos, műtárgyan

hirtelen berontottak s a setétségben Róbert az ajtó szegletébe ütközött.

„Péter, te bárgyu fajankó!” kiáltott, mintha a szitkozódás bátorságát pótolhatta volna.

Péter egész megzavarodva egy földszinti szobából gyertyával kezében előjött. Simon kiragadta ezt s ipja előtt felrohant.

Péter bár husz éves, oly kicsi szikár s oly kifejletlen vala, hogy alig lehetett 15 évesnek tartani. Ez Simon leányának embátija volt.*) A mezei munkára alkalmatlan lévén, szülei szerencséseknak érezték magukat, hogy Róbert és Simon szolgálatukba fogadják. Fizetése nem volt, csak élelmezést s tartást kapott. Mily élelmezés! mily eltartás!

Hét éve hogy náluk van s ezóta nem hallott egy nyájas szót nem látott egy mosolyt. Így tengődött Péter örökös keserűségben, szenvedve testében s lelkében, kinezva s szidva minden alkalommal; — mi azonban nem akadályozá Róbertet és Simont hogy meg ne ütközzenek naponkint nyomorult agyának kevés értelmiségén.

Bárgyu! ez volt legkedvencebb megszólítása e szegény teremlésnek.

Bejövén a terembe szokott karszékukba veték magukat, régi bőr karszék volt ez kiverve aranyozott szegekkel.

Róbert így okoskodott magában:

Megfáztam a köd igen egészségtelen, ez egy kis lázt okozott, érzem, hogy úterem igen gyorsan lüktet. A lázas állapot mindig többé vagy kevésbé mozgavarja az agyat, — ezt mindenki tudja és azután egy rakás dolgot

képzelt az ember magának. Fogadom hogy Simon mit sem látott.

Simon elhagyva karszékét nagy léptekkel sétált fel s alá. Egyszerre csak megállott Robert előtt.

„Hiszi ön a kisérteteket?” szóla hozzá, Robert ajkain elhalt a felelet, minden okoskodása füstbe ment, s már most tudta, hogy Simon is látta azt, mit ő.

Simon végig menvén a szobán, ismét megállott Róbert előtt s mondá: „Boszant hogy ön nem adta oda e gyerekeknek a sout.”

„Engem is boszant.”

„Talán nem volnánk most így felizgatva.”

És Simon folytató sétáját.

„Annyi áll — mondá Róbert pár percz mulva, — hogy e sou mintegy ólomsúly annyira nyom engem. Szeretném ha oda adtuk volna a gyermeknek.”

Beszéd közben kivéve erszényéből e sout s az asztal szélére tévé.

„Brrr . . . ! ez különös, mondá homlokát törölve, nézze csak, — hogy fénylik mint a tűz

„Ej hiszen e sou egyszerűen azért fénylik mert harangérczből van” Szóla Simon a nélkül hogy megmerte volna tekinteni a sout.

„Igaz különös vegyület az . . . , a harangércz.”

Erre Róbert új eszmekörbe merült. Ugy látszik neki, mintha a pénz az asztalon elkezdett volna lassan lassan ingani, mint hajdan más alakban valamely magas toronyban ingott. Egy érczhangot vélt hallani, mely előbb alig kivehetőleg majd mindig jobban és jobban zugott, míg végre e szavakat zengé: Mint harang, hangzom a légben, hangzom imára, imára élőkért s halottakért . . . szegény halottak! mint pénz bejárom a világot, gazdagtól szegényhez. A szegény garasa vagyok, örö-

most fizetem kenyerét. A fősvények erszénye börtönöm; . . . Szabadítsatok ki innen!

A zugás kábitó lön. Behatott Robert agyáig, ki homlokát kezébe szoritva tartá.

„Hallja Simon hallja-e? Imáról s szegény emberekről szól. Hah e harangpéncz majd széthasítja fejemet zugásával. Szabaditson meg tőle . . . , könyörgök . . . dobja ki . . . ?

Simon gyorsan kinyitá az ablakot, mely keskeny utcára nyílt, s kezébe vevé a sou-t. Alig várhatván hogy megszabaduljon tőle, mintha kezét égette volna — a szoba közepéből dobá. De a sou az ablak vasát találta s a helyett hogy az utcára esett volna, csörömpölve pattant vissza a szobába. Egy félkört rajzolva, elgurult s midőn Simon lábával majd elérte, eltűnt a padozat hasadékába, két deszka közé. Egészen elrepedezett padozat volt ez, s midőn Simon a sout megállítandó oda tapodott, az még mélyebben csuszott a hasadékba.

Rákvörös lön haragjában, Róbert pedig halálsápadt. Lámpával nézegette a padozatot. Körömmel mit sem lehetett elérni Robert egy tollkést vön ki zsebéből, mely az első kísérletnél eltört. Simon egy késsel kísérte meg, de vigyázatlanul megfogván élet, megvágta ujját.

„Pokolba!” kiáltott s eldobván a kést felegyenesedett.

Péter jött be ekkor asztalt teríteni. Bezárták vele az ablakot és Simon egy pohár vizet adatott magának, s abba áztatta ujját.

(Folytatása következik.)

*) Egy tejen növekedtek.

pedig nem uralkodik, nem láttunk benne csak egy rideg életnélküli énekest, egyáltalában ily nagyobb szerepek előadása meghaladja erejét. — Vincze (Berthold) borvirágos orrával, bár kis szerepe volt, teljes megelégedésünket nyerte. Gerecsné (Leonora) igen szépen énekelt. — Gerecs és Tanner (Barbarino és Malorglia) harlequin bohózkodásaikkal igen jól mulattatták a nem nagyszámú közönséget.

x. Csütörtökön ápril 6-án. A sokszor hirdettet „Nagyanya” helyett, melynek előadása közbejött akadályok miatt elhalasztott, „A Falusiakat” rántották elő. Pompás jó darab, s az előadás — tekintve

azt, hogy próba sem tartott belőle — meglehetősen volt. A közreműködők mind helyt álltak; azonban különösen kiemelendők: Philippovic s né, kinek Ováriné szerepe legjobb valamelyi szerepei közt, — és Balázs ilka, ki meglepő ügyességgel s oly kedvesen játszta szép szerepét, hogy jelenetek közt is többször kihivatott.

Szerkesztői posta.

— Turzónak. Mind megkaptam, köszönöm. A múlt évi is jönni fog. A hirdetés háromszori beiktatásának díja 3 ft 60 kr, bélyeg illeték külön 90 kr.

— Az „Ung. Nachrichten” kiadó hivatalának. Lapunk előfizetési díja egy évnegyedre 2 forint. Kérünk még 50 krajczárt.

— K. L.-nak Eperjes. Igen érdekes közleményeért fogadjuk köszönetünket. — Legközelebb adni fogjuk.

— S. E.-nek Pesten. Kaptad-e levelemet, kérlek ne halaszd a választ.

— B. P.-nek. Bocsásson meg, nem lesz az ugy másszor.

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassai piac, ápril 8-án 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt	kr.	frt	kr.
Buza köblönkint	5	40	5	—
Kétszeres	3	80	—	—
Rozs	3	20	2	60
Tengeri	2	80	2	40
Árpa	2	60	2	20
Zab	1	60	1	40
Kása	—	—	—	—
Borsó	8	40	8	02
Lencse	7	60	7	—
Bab	7	—	6	60
Örlött dara	9	—	8	60
Tatárka	7	20	—	—
Burgonya	1	08	1	60
Aszuszilva	11	30	10	60
Szész itczénkint	—	16 1/2	—	15 1/2
Marhahus fontonkint	—	16	—	—
Bornyuhus	—	17	—	15
Sertésuhus	—	20	—	18
Vaj itczénkint	—	60	—	52
Zsir	—	36	—	—
Szalonna fontonkint	—	40	—	38

Kassa, ápril 8-án. Tartós szép időnk jár, az utak javulnak, s piacunk élénkült. Az életára nem igen változik, mint a fennebbi kimutatásból látható, alig van egy pár krajczár különbség. Ma leginkább a rozsnak volt kelendősege. — Már zöldséget is kaphatunk; retek, saláta, stb. elég van. A szész itczénkint 16 kr. — nagyobb mennyiségben 15 1/2. — Tojást krajczárjával is lehetett venni.

Gálszécs, ápril 5. Régen várt szép időnk április 1-én csakugyan beköszöntött, s a szalonnák is megérkeztek melyekből a Gálszécs vidéki vadász urak már is többet elejtettek, ma hideg és esős időnk van. A mai hetivásáron következő piaci árak voltak: Buza köblönkint 5 ft. Gabona 3 ft. Árpa 2 ft 60 kr. Zab 1 ft 80 kr. Tengeri 3 ft 20 kr. Bab 6 ft 40 kr. Lencse 6 ft 40 kr. Kása 7 ft 20 kr. Burgonya 1 ft 80 kr. Széna mázsája 1 ft 40 kr. Szész itczéje 17 kr. Tojás darabja 1 kr. Vaj itczéje 44 kr. Disznó zsir 48 kr. Szalonna 40 kr.

Pest, (üzlet tudósítás.) apr. 1. Az üzlet-pangás, mely már hosszabb idő óta a kereskedelemre úgy, mint a kézműiparra nyomasztólag súlyosodik, a legtöbb európai tőzsdére is átszivárgott, melyek még a legszűkebb politikai viszonyok közt is oly árkeletesebbé, kenéseket tüntetnek föl, melyek bámulatra ragadnak. E körülmény oka kiválólag abban fekszik, miszerint a tőke, mely ez előtt a tőzsdé felé fordult és ugyanott tetemesen érdekelve van, a tavasz közeledtével, midőn az

üzletforgalomnak minden pangás dacára kezdődnie kell, szabad rendelkezésre készen állani akar s ennek következtében a tőzsdé köréből visszavonulni kénytelen. Egyé helyi körülmények is hasonlóan kedvezőtlen hatást gyakorolnak, innen van, miszerint gyakran minden észlelhető alap nélkül az összes értékpapiroknak hanyatlását tapasztaljuk. Noha pedig a helybeli tőzsdé e viszonyoktól nagyon távol áll, mégis nagy befolyással voltak arra, és épen nem kétkelhetni, miszerint legkedveltebb értékpapirjaink árkeletének indokolatlan csökkenését az azon tőkékkel üzletezésnek kell betudni, melyek nem szánvák állandóan a tőzsdé számára, hanem a fölmerülő körülményekhez képest másként helyeztetnek el. Alig magyarázhatni másképen az első magyar át. bizt. társaság, a Panonia viszontbizt. társaság, pesti hengarmalom társaság és a Pannónia gőzmalom-társaság részvényeinek tetemes hanyatlását. — Az üzlet általában igen élénk volt.

Bécsi börze április 6-ról.

5% Metallique	66.90
Nemzeti kölcsön	79.70
Bankrészvény	796.—
Hitelintézeti részvény	182.70
Londoni	110.20
Ezüst	107.75
Arany	5.23

Hivatalos értesítő.

Árverési hirdetés.

Kassa sz. kir. város Törvényszéke, mint tkönyvhatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint S u j á n Alajosnak 100 ft. o. e. és járuléka iránti végrehajtási ügyében V i t k o v s z k y Erzsébet tulajdonához tartozó 479. h. r. és 110-ik ö. i. számú házának második becsáron alóli elárverezésére f. évi ápril hó 29-ik napjának d. e. 10 órája a városi telekkönyvi hivatal helyiségében kitűzetik.

Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban szokott hivatalos órákban mindenkor megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865. évi febr. hó 28-án tartott város törvényszéki mint tkönyvhatósági ülésből.

Hirdetés.

Abaujmege Törvényszéke által közhírré tétetik, hogy néhai Martinidesz László után Nagy-Bodolló és Makrancz községekben maradt, lak háza, gazdasági épületek, szántóföldek és rétekből álló 2515 ft. 40 kr. becsült ingatlan javak az örökösök kívánságára közárverés útján eladandók lévén, ezen árverés megtartására határnapul a helyszínére Nagy-Bodollóba 1865. évi ápril hó 27-ik napjának reggeli 10 órája kitűzetett.

Mi is azon kijelentéssel köztudomásra hozatik hogy az árverési feltételek a Megyei Törvényszéknél bármikor megtekinthetők s hogy a venni szándékozók az árverés kezdetén a becsár 10%-ját letenni tartóznak.

Abaujmege Törvényszéke mint gyámhatóság. Kassán 1865. évi márcz. 28-án.

Magán hirdetések.

Pályázati hirdetés.

A kassai kereskedelmi és iparkamara részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a nagyméltóságú magyar királyi helytartótanács f. é. március hó 9-én, 19322-ik szám alatt kelt magas intéz-

vénye következtében a nevezett kamaránál 800 ft. o. é. évi fizetéssel ellátott fogalmazói állomás betöltendő; az e hivatalt nyerni kívánók tehát ugyan e kamarához intézendő, kellő bélyeggel ellátott folyamodványaikat és polgári állásuk, életkoruk, erkölcsiségük, valamint tanulmányaikról bizonyítványaikat f. ápril hó 30-ig beadják, vagy bérmentesen beküldjék.

A folyamodók magyar és német fogalmazásbani ügyességük, mint szintén nyelvtudományukról vizsgálatát a kamara magának fentartván, az eziránti határidőt az illetőkkel tudatni fogja.

Egyébiránt megjegyeztetik, hogy különben egyenlő viszonyok közt az, kinek anyai nyelve a magyar, elsőséget nyer. Kelt Kassán 1865-ik év ápril 3-án.

Hirdetés.

Egy félvér angolmén fedez folyó évi ápril 1-től Budamért 5 frtért o. é. a lovásznak 1 frt.

A hágatásra küldött kanczák tartására megkivántato széna és zab piaci áron fog kiszolgáltatni.

Friss gazdasági

Vetőmagvak

lóhere, luczerna rétifű és Burgundiai répamagot, ősös áron ajánlják

Fleischer és Megay.

Repczepogácsák!

Szarvasmarhák és juhok részére, különösen hasznos eledelül ajánlja

nyolczvan krajczáron mázsáját

Felső Magyarországi első Gőz-olaj s árpa-dara-gyár Kassán.

Quirsfeld Károly

Kassán, ajánlja

Nap és esernyők

raktárát

legjutányosabb gyári áron.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Hirdetés.

Az alólirt gyári igazgatóság által ezennel közhírré tétetik, hogy a diósgyőri vasgyárhoz tartozó vasöntőde (Giesserer működését megkezdvén, minden öntött vas megrendeléseket, mindennemű építkezésekhez, hidakhoz, kuttakhoz, vízvezetésekhez, gazdasági gépekhez, kerítésekhez sat., az illető megrendelés egyszerű mértékes rajza bekielése mellett, jutányos áron elvállal és pontosan teljesít. Egyszersmind értesítetik a t. cz. közönség, hogy minekutána a vasgyár egy jól felszerelt gépműhellyel bír, a gazdasági gépek mind újbóli elkészítését, mind ezek kijávitását legpontosabban képes eszközölni. Ajánlja egyszersmind régen jó hírből álló mindennemű vaskészítményeit.

A diósgyőri vasgyár igazgatósága.

Pótló hirdetés.

A „Felvidék” című lap 20, 21 és 22 számaiban 106. sz. a. közzétett árverési hirdetéséhez — alólírt — még azt kívánja tétetni, miszerint alpeperes fölgólt vagyonait még következőbe telekkönyvezett — adósságok terholik, u. m.

Vidder Hermannak — 1000 fr.
Bodnár Istvának — 300 fr.
Sidlofszky Debrődy Klárának 380 fr.
Kelt Szántón 1860. apr. 4-én.

Péczy János,

Gönczi járásbeli főszolgabíró.

Végképeni eladás!!!

Fekete selyem szövetek, tavaszi és nyári kendők mindenféle ruha kelmék színes kártonok, szalagok csipkék s más használható apróságok igen olcsó áron kaphatók

Zemanyi Rezsónél,
a színházzal szemközt.

Epen most jelent meg

WERFER KÁROLY,

könyv-, mű- és hangjegyekereskedésében Kassán fútoza 342. szám alatt a ferencesek egyháza mellett kapható:

A valódi szakácáság,

vagy: legujabb alapos és teljes

PESTI SZAKÁCSKÖNYV.

Hatodik bővített és javított kiadás 8. rétt, 391. lap.
Izletesen bekötve ékes borítékban. Ára 1 ft. 70 kr.

Ugyszinte a fent nevezett könyvkereskedésében kapható:

„Nincs többé köszvény!”

Utbaigazítás a köszvény- és csúsz előállításánál, valamint azoknak gyógyításánál általában. Dr. Dietrich V.-től. Tizenegyedik kiadás. Fűtve 1865. ára 48 o. é. kr.

Dr. Dietrich csúsz- és köszvénytapasz segít mindenkor, akár elavult a baj akár nem. — Ezen kiváltképen jeles tapasz Felső magyarországon egyedüli lerakata Werfer Károly könyv-, mű- és hangjegyekereskedésében, fútoza 342. sz. a. a ferencesek egyháza mellett, hol is beküldés mellett vagy posta után vétellel 2 o. é. frtért kapható.